

Rendelkező rész

A 2002. szeptember 23-i 2002/73/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel módosított, a férfiak és a nők közötti egyenlő bánásmód elvének a munkavállalás, a szakképzés, az előmenetel és a munkakörülmények terén történő végrehajtásáról szóló, 1976. február 9-i 76/207/EGK tanácsi irányelv 3. cikke (1) bekezdésének c) pontját úgy kell értelmezni, hogy az alapügyben szóban forgóhoz hasonló olyan nemzeti szabályozás, amely az érintett tagállamnak az Európai Unióhoz való csatlakozását megelőzően megkötött munkaszerződés szerves részét képező olyan foglalkoztatási feltételeket tartalmaz, amelyek előírják, hogy a munkaviszony a munkavállalók neme alapján eltérően megállapított nyugdíjkorhatár elérésével megszűnik, az említett irányelv által tiltott közvetlen hátrányos megkülönböztetésnek minősül, amennyiben az érintett munkavállaló a csatlakozást követő időpontban éri el e nyugdíjkorhatárát.

(¹) HL C 80., 2012.3.17.

A Bíróság (harmadik tanács) 2013. szeptember 12-i ítélete (a Tribunale Amministrativo Regionale per la Toscana (Olaszország) előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — Daniele Biasci és társai kontra Ministero dell'Interno, Questura di Livorno

(C-660/11. és C-8/12. sz. egyesített ügyek) (¹)

(Letelepedés szabadsága — Szolgáltatásnyújtás szabadsága — EK 43. cikk és EK 49. cikk — Szerencsejátékok — Fogadások tétjeinek gyűjtése — Engedélyeztetésre vonatkozó feltételek — Rendőrségi engedély és koncesszió szükségessége — Nemzeti szabályozás — Tétgyűjtőhelyek közötti kötelező minimális távolság — A koncesszió tárgyát képezőhöz hasonló, határokon átnyúló tevékenységek — Tiltalom — A szerencsejátékokra vonatkozó engedélyek kölcsönös elismerése)

(2013/C 325/07)

Az eljárás nyelve: olasz

A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunale Amministrativo Regionale per la Toscana

Az alapeljárás felei

(C-660/11. sz. ügy)

Felperesek: Daniele Biasci, Alessandro Pasquini, Andrea Milianti, Gabriele Maggini, Elena Secenti, Gabriele Livi

Alperesek: Ministero dell'Interno, Questura di Livorno

a SNAI — Sindacato Nazionale Agenzie Ippiche SpA részvételével

(C-8/12. sz. ügy)

Felperesek: Cristian Rainone, Orentino Viviani, Miriam Befani

Alperesek: Ministero dell'Interno, Questura di Prato, Questura di Firenze

a SNAI — Sindacato Nazionale Agenzie Ippiche SpA, a Stanley International Betting Ltd, a Stanleybet Malta Ltd. részvételével

Tárgy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Tribunale Amministrativo Regionale per la Toscana — Személyek szabad mozgása — Szolgáltatásnyújtás szabadsága — Fogadások tétjeinek gyűjtésére irányuló tevékenység — E tevékenység gyakorlását a nemzeti hatóság által kiállított engedély és közbiztonsági engedély megszerzéséhez kötő nemzeti szabályozás — A külföldi hatóságok által kiállított engedélyek és közbiztonsági engedélyek elismerésének megtagadása — Az EK 43.cikkkel és az EK 49. cikkel (jelenleg EUMSZ 49. cikk és EUMSZ 56. cikk) való összeegyeztethetőség

Rendelkező rész

1. Az EK 43. cikket és az EK 49. cikket akként kell értelmezni, hogy azokkal ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely kötelezi a szerencsejátékokhoz kapcsolódó tevékenységeket gyakorolni kívánó társaságokat rendőrségi engedély, ezen túlmenően pedig az állam által kibocsátott koncesszió megszerzésére az ilyen tevékenységek gyakorlása érdekében, és amely különösen az ilyen koncesszióval már rendelkező kérelmezők esetére korlátozza az ilyen engedély megadását.
2. Az EK 43. cikket és az EK 49. cikket, valamint az egyenlő bánásmód és a tényleges érvényesülés elvét úgy kell értelmezni, hogy azokkal ellentétes, ha az a tagállam, amely korábban az uniós jog megsértésével zárta ki a piaci szereplők egy csoportját a valamely gazdasági tevékenység gyakorlására vonatkozó koncessziók odaítéléséből, és amely e jogsértést kívánja orvosolni jelentős számú új koncesszió pályázatra bocsátásával, a már jelen lévő piaci szereplők által megszerzett kereskedelmi pozíciókat azzal védi, hogy többek között minimális távolságot ír elő az új és a régi koncessziójogosultak létesítményei között.

Az EK 43. cikkből, az EK 49. cikkből, az egyenlő bánásmód elvéből, az átláthatóság követelményéből, valamint a jogbiztonság elvéből az következik, hogy az olyan pályázati eljárás feltételeit és részletes szabályait, mint amely az alapeljárások tárgyát képezi, és különösen az ezen pályázati eljárás során odaítélt koncessziós jogok visszavonásáról szóló olyan rendelkezéseket, mint amelyek az állami monopóliumok önálló igazgatósága és a pályázat nyertese között a löversenyektől eltérő eseményekkel kapcsolatos szerencsejátékokra vonatkozó szerződéstervezet 23. cikke (3) bekezdésében szerepelnek, világosan, pontosan és egyértelműen kell megfogalmazni, aminek vizsgálata a kérdést előterjesztő bíróság feladata.

Az EK 43. cikket és az EK 49. cikket akként kell értelmezni, hogy azokkal ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely a játékágazatban ténylegesen minden határon átnyúló tevékenységet kizár, függetlenül attól, hogy az említett tevékenységet milyen formában gyakorolják, és különösen azon esetekben, amikor a fogyasztó és a gazdasági szereplő között közvetlen kapcsolat áll fenn, valamint amikor a vállalkozás belföldön tartózkodó közvetítői rendszeti célú helyszíni ellenőrzésnek vethető alá. A kérdést előterjesztő bíróság feladata annak ellenőrzése, hogy ez az eset áll-e fenn a szerződéstervezet 23. cikkének (3) bekezdésében.

3. Az EK 43. cikket és az EK 49. cikket úgy kell értelmezni, hogy az uniós jog jelenlegi állása szerint az a körülmény, hogy valamely piaci szereplő a székhelye szerinti tagállamban engedéllyel rendelkezik arra, hogy szerencsejátékokat kínáljon, nem képezi akadályát annak, hogy valamely más tagállam az uniós jog követelményeinek betartása mellett e piaci szereplő arra vonatkozó lehetőségét, hogy a területén a fogyasztóknak ilyen szolgáltatásokat kínáljon, a saját, hatáskörrel rendelkező hatóságai által kiállított engedély megszerzésétől tegye függővé.

(¹) HL C 73., 2012.3.10.

A Bíróság (harmadik tanács) 2013. szeptember 12-i ítélete (Østre Landsret (Dánia) előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs kontra Sunico ApS, M & B Holding ApS és Sunil Kumar Harwani

(C-49/12. sz. ügy) (¹)

(Polgári ügyekben folytatott igazságügyi együttműködés — A polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóság, a határozatok elismerése és végrehajtása — 44/2001/EK rendelet — Az 1. cikk (1) bekezdése — Hatály — A „polgári és kereskedelmi ügy” fogalma — Hatóság keresete — Kártérítés héaalanyának nem minősülő harmadik személynek adócsalásban való közreműködése miatt)

(2013/C 325/08)

Az eljárás nyelve: dán

A kérdést előterjesztő bíróság

Østre Landsret

Az alapeljárás felei

Felperes: The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Alperesek: Sunico ApS, M & B Holding ApS és Sunil Kumar Harwani

Tárgy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Østre Landsret — A polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló, 2000. december 22-i 44/2001/EK tanácsi rendelet (HL L 12., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 19. fejezet, 4. kötet, 42. o.) értelmezése — Hatály — E hatály kiterjedése valamely tagállam adóhatóságának más tagállamban letelepedett természetes és jogi személyekkel szemben a hozzáadottérték-adó megfizetésének elmulasztása miatt fennálló és a szerződésen kívüli felelősségre vonatkozó jog („tort”) szerinti, állítólagos „unlawful means conspiracy”-n alapuló kártérítési igényére.

Rendelkező rész

A polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló, 2000. december 22-i 44/2001 rendelet 1. cikkének (1) bekezdése értelmében vett „polgári és kereskedelmi ügy” fogalmát úgy kell értelmezni, hogy az magában foglalja az olyan eljárást, amelyben valamely tagállam hatósága más tagállami illetőségű természetes vagy jogi személyektől az első tagállamban esedékes hozzáadottérték-adó kijátszására irányuló megállapodásból fakadó károk ellentételezéseként kártérítést követel.

(¹) HL C 118., 2012.04.21

A Bíróság (harmadik tanács) 2013. szeptember 12-i ítélete (a Hoge Raad der Nederlanden (Hollandia) előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — a „Firma Anton Schlecker” cégnév alatt eljáró Anton Schlecker kontra Melitta Josefa Boedeker

(C-64/12. sz. ügy) (¹)

(A szerződéses kötelmi viszonyokra alkalmazandó jogról szóló Római Egyezmény — Munkaszerződés — 6. cikk (2) bekezdés — Jogválasztás hiányában alkalmazandó jog — A munkavállaló „szokásos munkavégzési helye” országának joga — A valamely más tagállammal szorosabb kapcsolatban álló szerződés)

(2013/C 325/09)

Az eljárás nyelve: holland

A kérdést előterjesztő bíróság

Hoge Raad der Nederlanden

Az alapeljárás felei

Felperes: a „Firma Anton Schlecker” cégnév alatt eljáró Anton Schlecker

Alperes: Melitta Josefa Boedeker

Tárgy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Hoge Raad der Nederlanden — A szerződéses kötelmi viszonyokra alkalmazandó jogról szóló, Rómában 1980. június 19-én aláírásra megnyitott egyezmény (HL 1980. L 266., 1. o.) 6. cikke (2) bekezdésének értelmezése — Jogválasztás hiányában alkalmazandó jog — Munkaszerződés — A szokásos munkavégzési hely országának joga — Munkáját megszakítás nélkül és huzamosan valamely tagállamban végző munkavállaló — Olyan munkaszerződés, amely az ügy minden egyéb körülményére tekintettel valamely más tagállammal mutat nagyon szoros kapcsolatot